

Náš tip na výlet dnes začíná v obci Boříkovy, kde sice dávají lišky dobrou noc, ale zato tu stojí krásný památník Josefu Simetovi, příslušníku 311. čs. perutě. Nafotíme a razíme dál...

V Kašovicích stojí kousek od železniční zastávky pomník rudoarmějci K. I. Těrentěvičovi, který zde padl 12. 5. 1945, tedy již po ukončení války. Přímo naproti němu, asi 400 metrů na kopci, je schovaná tvrz Kašovice, založená kolem roku 1340. Natáčela se tu prý i pohádka Princezna se zlatou hvězdou na čele.

Pokračujeme dále do Nezamyslic. U hřbitova stojí bývalá škola, dnes obytný dům, kam docházel budoucí spisovatel Karel Klostermann. Pár kroků od vchodu, při zdi kostela, má hrob Ludvík Král, rovněž příslušník 311. čs. perutě RAF.

Odtud pokračujeme do obce Velké Hydčice, kde se snažíme najít zříceninu místního hradu Prácheň. Chvilku to trvá, ale odměnou nám je nejen objevení hradu, ale také původního hřbitova.

Horažďovice stojí za návštěvu, mají hezké náměstí, ale je (již prý tři roky) rozkopané. I toto město v květnu 1945 osvobodil generál Patton a občané si tuto událost připomínají pamětní deskou.

Projíždíme obcí Slatina, kde pobývala dlouhá léta herečka Helena Růžičková a obyvatelé jí na návsi na památku postavili pomníček.

Již se připozdívá, když dorážíme do Chanovic, kde je krásný zámek, přestavěný v 18. století z původní tvrze ze 13. století. Celý je obklopen nádherným parkem, který je v tuto dobu úplně prázdný a ticho téměř magické. Zůstali bychom zde nasávat pozitivní energii déle, ale slunce pomalu zapadá a my máme před sebou ještě pár zastávek.

Přijíždíme do Pačejova, kde má na místní škole pamětní desku Zdeněk Hanuš, příslušník 311. čs. perutě, který zde absolvoval povinnou školní docházku.

Projíždíme Plánicí a hledáme muzeum Františka Křižíka. Město je tak rozkopané, že nás ochotná hlídka policie raději eskortuje přímo na místo. Děkujeme. Domeček je to starý, vždyť se právě zde náš slavný vynálezce roku 1847 narodil. Je tam umístěna jeho busta a na boční zdi i pamětní deska. O tom, že jsou na něj místní hrdi, svědčí i fakt, že na škole nesoucí jeho jméno je další podobizna, a ještě je po něm pojmenována ulice. Škoda, že na prohlídku muzea je již pozdě.

Opouštíme město a za šera přijíždíme do Hnačova, kde má na rodném domě desku Václav Přerost, příslušník 58. OTU RAF.

Naší poslední dnešní zastávkou je obec Lhůta. Zde má na rodném domě desku Matěj Tomáš Patlejš, příslušník 56. OTU. Máme štěstí, na zahradě je jeho příbuzný, který nás pouští dovnitř a můžeme si desku v klidu nafotit. Loučíme se a nabíráme kurz do Nýrska, kde jsme ubytovaní.

Karel Klostermann

Narodil se 13. 2. 1848 v rakouském Haag am Hausruck. Rodině se zde však moc nedařilo, a tak o rok později odjíždějí do Sušice, kde Karlův otec přijímá místo lékaře. Nechává svému synovi volnost a ten má možnost se seznámit s přírodou a spoustu času tráví s pasáčky, což v něm zanechá lásku ke zvířatům. Gymnázium studoval v Písku a v Klatovech a na přání otce šel studovat medicínu do Vídně. Studia však nedokončil. Začal pracovat v pročeském časopise Wanderer, jehož redakce sídlila ve Vídni. Časopis po roce skončil, a tak mladý Klostermann odešel učit na reálku do Plzně. Měl jazykové nadání, kromě mateřštiny ovládal osm jazyků, včetně rumunštiny a srbochorvatštiny. Zemřel na rozedmu plic 16. 7. 1923. Ve svých dílech popisuje velmi často svoji milovanou Šumavu.

Vítek Formánek a Eva Csölleová, foto autoři

{phocagallery view=category|categoryid=166|limitstart=0|limitcount=0}